

Notat

22. juli 2015
J.nr. 15-1937582

Selskab, Aktionær og
Erhverv
MAK

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-194/15, Baudinet

Indledning

Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Italien) har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål for at få klarlagt om en national lovgivning, som indebærer, at hjemmehørende personer, der modtager et skattepligtigt aktieudbytte fra ikke-hjemmehørende selskaber, ikke får fradrag i skatten med et beløb mindst svarende til den skat, der er betalt af udbyttet i den stat, hvor selskabet har hjemsted, er forenelig med kapitalens fri bevægelighed efter artikel 63 TEUF.

Sagens faktiske omstændigheder

Sagen vedrører et spørgsmål om, hvorvidt Veronique Baudinet fra Italien kan fradrage den samlede kildeskat, som det franske selskab Paul Ricard S.a. har indeholdt ved udbetaling af de pågældende aktieudbytter til Veronique Baudinet i skyldig italiensk skat af udbytte fra en kvalificeret aktiebeholdning.

Efter de italienske regler skal udbytte fra kvalificerede aktiebeholdninger medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dog således at det alene er 40 pct. af udbyttebeløbet, der skal medregnes ved opgørelsen. Reglerne gælder såvel udbytte modtaget fra hjemmehørende som udbytte modtaget fra ikke-hjemmehørende selskaber.

Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Italien og Frankrig kan der indeholdes en kildeskat på 15 pct. af bruttoudbyttebeløbet, der udbetales til modtagere i den anden stat. Selskabet Paul Ricard S.a. havde i overensstemmelse hermed indeholdt en kildeskat til Frankrig på 15 pct. Både den italienske lovgivning og dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Italien og Frankrig indeholder regler om fradrag i den italienske skat for skat, der er betalt i Frankrig, idet fradraget efter italiensk lovgivning dog ikke kan være større end den italienske skat på indkomsten, i det omfang denne indkomst indgår i den samlede indkomst.

Den forelæggende ret finder, at den nationale lovgivning indebærer en forskelsbehandling mellem skatteyderne, afhængigt af om de modtager udbytte af kvalificerede kapitalandele i et selskab, der er hjemmehørende i Italien eller et selskab, der er hjemmehørende uden for Italien, idet udbytte, der er udloddet af et selskab, der er hjemmehørende i Italien ikke pålægges nogen kildeskat, men alene en personlig indkomstskat beregnet af 40 pct. af udbyttebeløbet.

Regeringens interesse i sagen

Regeringen afgiver indlæg i denne sag, idet de danske skatteregler og dobbeltbeskatningsoverenskomster indgået af Danmark, for så vidt angår den skattemæssige behandling af aktieudbytter, der modtages af personer, overordnet svarer til de italienske regler.

Regeringen ønsker at få fastslået, at det med baggrund i den foreliggende domspraksis fra EU-Domstolen er foreneligt med EU-retten, at anvende de principper for lempelse for udenlandske kildeskatter, der er indeholdt i OECDs modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, hvorefter fradraget for den udenlandske kildeskat er maksimeret til størrelsen af den skat af den pågældende indkomst, som personen skal betale i den stat, hvor personen er hjemmehørende.

Regeringens synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at artikel 63 TEUF om kapitalens fri bevægelighed ikke er til hinder for regler, hvorefter principperne for lempelse for udenlandske kildeskatter følger OECDs modeloverenskomst.

I indlægget vil regeringen anføre, at de omhandlede regler ikke udgør en restriktion efter EU-retten.

EU-Domstolen har således udtalt, at når der ikke på EU-plan er truffet foranstaltning med henblik på at indføre ensartede eller harmoniserede regler, så har medlemsstaterne fortsat kompetence til at fastlægge fordelingen af deres respektive beskatningsbeføjelser, enten gennem en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller på egen hånd, bl.a. for at afskaffe dobbeltbeskatning, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 16. juli 2009 i sag C-128/08, *Damseaux*, præmis 30.

Regeringen vil derudover anføre, at spørgsmålet om, i hvilket omfang medlemsstaterne skal sikre ophævelse af en dobbeltbeskatning, der er en følge af, at begge medlemsstater udøver deres beskatningskompetence, er afklaret ved den allerede foreliggende praksis fra EU-Domstolen.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at det tilkommer medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at undgå situationer, hvor der opstår dobbeltbeskatning, ved bl.a. at anvende de kriterier, som følges i praksis ved international beskatning, jf. EU-Domstolens dom af 14. november 2006 i sag C-513/04, *Kerckhaert og Morres*, præmis 23 og præmis 30 i *Damseaux*-dommen.

Endvidere har EU-Domstolen udtalt, at selv om en medlemsstat ikke kan påberåbe sig en bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst med henblik på at undgå de forpligtelser, der påhviler medlemsstaten efter TEUF, så indebærer den omstændighed, at såvel den medlemsstat, hvor kilden til udbyttet ligger, som den medlemsstat, hvor aktionæren er hjemmehørende og som kan beskatte udbyttet, ikke, at den medlemsstat, hvor aktionæren er hjemmehørende, i henhold til EU-retten har pligt til at forhindre de eventuelle ugunstige

virksomheder ved udøvelsen af den beskatningskompetence, som er fordelt mellem medlemsstaterne, jf. præmis 34 i Damseaux-dommen.

Frist for afgivelse af skriftligt indlæg til EU-Domstolen er den 21. august 2015.